

Megjelenik minden vasár-
nap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Szabó Albert könyvnyom-
dájában Kézdi-Vásárhelyt,
hova úgy a lap beltartalmi
részét illető közlemények,
mint az előfizetések, hirdet-
mények, nyilvántartási cikkek
stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soron-
ként 10 kr-ért közöltenek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos gar-
mond-sorért vagy annak
térfigatásért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiga-
tásnál 30 krajczár bélyeg-
díj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer meg-
jelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyit-
tunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhat-
nak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel
még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük
azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedje-
nek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy
lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Közös bajaink.

Kézdi-Vásárhely, 1888. január 24.

Az egyetértés és béke a közös jóllétnek
alapja. Ezen ige vezei a miveltebb nemzete-
ket s mindama előnyök, mik az állam bol-
dagságával összefüggnek, ide vezethetők visz-
sza. Kormányunk is a sikerrel legyőzött res-
tancziák után, miket kormányra jutásával
örökölt, törekedett eme irány felé, mely irány
a kölcsönösség viszonyait jelöli ki s a módo-
kat határozza meg arra nézve, hogy a hazá-
nak minden polgára az édes gyermeki jogok-
ban részesüljön.

Bár nemzetünk egyforma önzetlenséggel
áll a népek előtt, mégis nemes intenczióinak
érvényesülésében akadályt szenved, sok
üdvös intézkedése, idegen ajku polgártársaink
féltékenysége, tulkövetelésén megtörve, írott
malaszt marad. Időnkint nagy szölamok, Je-
remiási siralmak kerülnek be az országot, vá-
dolnak szláv polgártársaink elnyomásával.

De legyünk őszinték; emeljük föl a gyer-
tyát a véka alól.

A panszlavizmus folyton nyugtalan-
kodik, konspiratorainak féktelenségei szívé-
ben mindig hálás talajra találnak; majd gra-
vital Oroszország felé. Horvátaink, kikkel
annyit tevének, kikkel minden előnyben hiven
osztzkodtunk, nagylelkűségünket könnyel-
műen dobják vissza, nagyobb függetlenség
után epekednek, mi talán nem is létezik; az-
tán e miatt úgy tekintnek minket, mint a
szláv polgártársak elnyomóit. Az elégedetlen
elem benső ellenszenvvel viseltetik irántunk;
folyton agitál, nagyobb igényeket formál,
több előnyért sovárog.

A dákórománizmus folyton üzi ma-
gyar-ellenes politikáját; a kapott kedvező
falat után újabbakat remél, ábrándozik, együ-
gyű, boldog hiedelmet táplál hatalomra vergő-
dése iránt. Mig itt, az ország egyik részében
heves akció készül, más oldalról a pók mű-
ködik sötét hálójának csendben való meg-

kötéséért. Bár fáj a hálátlanság, de okunk
nincs az aggodalomra; félelmünket, ha annak
lehet nevezni, egyedül az képezi, hogy a ma-
dár lépre kerül s ő benne ártatlanai szenved-
nek meg. Hálójába köti a pók magát, mely-
ből kigázolni nehéz lesz; aztán az önkezei
által ázott sirba hull, eltemeti magát, mint a
hernyó, csak hogy az ilyen sir felett nem fog
fakadni új tavasz.

A folytonos tüzelmek, bomlodozó lélekre,
izetlenségre mutató zavargásokra elkövetkez-
hetik a leszámolás ideje, a midőn a kijöza-
nodás talán késő lesz.

(Vége következik.)

Zernyei.

SZEMLE.

A költségvetési vita még mind foly. Az eddigiek
közt legérdekesebb volt a jan. 19-iki. Nevezetes
parlamenteri erők szöltak. Beöthy Akos, Schwarz
Gyula, Apponyi Albert, Tisza Kálmán. Beöthy A.
megtámadta a min. elnököt, hogy már négy nap
óta foly a vita s ő még egyszer sem szölt, továbbá,
hogy a pénzügyi kibontakozást oly sok feltételhez
kötötte, hogy azt komolyan venni nem lehet; ki-
találta azt az elméletet, hogy ha egy ország hitei-
lel bír, akkor pénzügyei jól állanak. Állította, hogy
ez a kormány még rosszabb az előbbieknél.

Schwarz Gy. különösen az ellenzék azon táma-
dása ellen védte a kormányt, hogy nem elég libe-
ralis; s itt nem csak védett, hanem oly erősen
támadott, hogy e miatt közte és Apponyi között
heves szóváltás keletkezett.

Tisza min. elnök beszéde igen sok mindenre ki-
terjedett, s az ellenzék állításait összezsugorította.
Szemére vetette az ellenzéknek, hogy magával a
költségvetéssel igen keveset foglalkoznak s ha igen
is, elfelejtik, a mit a kormány pénzügyi program-
járól mondott. Beszédében kiemeli, hogy józan
ésszel nem is ígérhetne, hogy a pénzügyi kibon-
takozás feltételek nélkül lehetséges. Szölt és pedig
nagy hatással, a közgazdasági helyzet, a fogyasztá-
si adók, az állami biztosítás, a költségvetés so-
liditása, a megakarításokról, a tervbe vett pénz-
ügyi adminisztrációról, az állam pénzügyi és po-
litikai hitelének emelkedéséről. De ez alkalommal
a szászoknak is megmagyarázta, hogy a szász pri-
vilegiumok nem jelentenek faji üldözést, mert a
jászoknak, hajduk és székelyeknek már gyökeresebb
jogokról kellett, hogy lemondjanak. Hangsúlyozta,
hogy a magyar és szász elemnek együtt kellene
tartani.

A szabadelvű-párt gyakori helyeslései igazolják
a nagy hatást, a mit előidézett Tisza e beszéde.

De a január 20-iki ülés, a budget-tárgyalás ötö-
dik napja is a legjellegesebb erőket szölitotta síkra.
Láng Lajos a budget mellett gyönyörű beszédet
mondott. Elismeri, hogy némely téren reakcióná-
rius áramlat van, de ezért a felelősség az ellenzék-
et terheli, mert a megszabadelvűbb törv. javasla-
tok épen az ellenzék heves támadásai folytán nem
emelkedhettek törv. erőre a maguk eredetiségében.
Az osztályérdek felmerülésénél mindig az ellenzék
a szószóló.

Apponyi A. kiemeli, hogy a kormány bár vál-
lalkozott a pénzügyi rendezésre, de ez neki nem
sikerülhet, mert a megakarítások nem elégségesek.
Az országház építése könnyelműség, a színházak-
nak igen sok subvenciót adnak, a felesleges hiva-
talok beolvasztása mulhatatlan szűksége volna
stb. Egészséges közgazdasági politika kellene, s
a hitel rendezését nem kellene tovább halogatni.
Tiltakozik a demokraczia arisztokracziájának amaz
eljárása ellen, hogy valaki, kinek Schwarz Gyula
és Láng Lajos a neve, lezöktet adhasson neki a
demokracziából csak azért, mert ő véletlenül Gróf
Apponyi Albert.

Tisza K. miniszterelnök Apponyi A. gr. beszé-
dére röviden reflektált; visszautasította ama meg-
jegyzését, mintha a kormány a főrendiházzal szem-
ben kapitulált volna.

A költségvetés 6-ik napján többen felszóltak,
ezek között a legérdekesebb beszédek Horváth
Gy. és Wekerle tartották. Ez utóbbi kijelentette,
hogy a kormány elment a megakarítások végső
határáig, hogy a költségvetés tételei teljesen realis
alapon nyugvók, továbbá visszautasította az adó-
exekuczió elfajulásának vádját; végül kijelentette,
hogy a miniszterelnök azon 32 millió hitelből,
melyre felhatalmaztatott, csak 12 milliót vett igény-
be. Végül a költségvetést elfogadta.

(—) Hogy Oroszország Bulgáriáról nem tud le-
mondani, s hogy foglalási szándékához mennyire
konokul ragaszkodik, azt nagyon fényesen bizo-
nyítja Kaulbarsnak, az egykori cári meghatalma-
zottnak egy barátjához intézett, f. hó 7-én kelt
levele, melyben kijelenti, hogy örömmel gondol
vissza a Bécsben és Sofiában töltött időre. Igaz
hogy sok megváltozott azóta, kivéve ama szilárd el-
határozást, hogy a mit 1886-ban a bolgároknak ki-
jelentett, abból ha a világ összedől, sem enged
Oroszország.

A Times-nak egy levelezője írja, hogy a bolgár
nemzeti párt elhatározta, hogy ha csak egy, két
vagy három hatalom kívánna fejedelmök eltávolí-
tását, abban az esetben Bulgária el nem hagyja
fejedelmét, de ha az egész Európa egyhangulag
kívánja, akkor azon feltétel alatt, hogy a hatal-
mak oly állapotokért vállalnak garanciát, melyek
a bolgárok jogos kívánságainak megfelelőek, Bul-
gária meg fog hajolni.

Nancyból írják: Barlerot francia polgárt va-
dászatközben a német-francia határon a német
vámör megrohanta, földre terítette és fegyverét
elvette. Az eset miatt nagy az izgatottság.

Emlékünnep Zabolán.

(—) Megható és diszes emlékünnep tartatott
Zabolán f. évi január 21-én az 1849. január 21-én
N.-Szeben alatt elesett hős, Gróf Mikes Kelemen
Mátyás-husár ezredes emlékére. A kegyeleti ér-
zésnek s a hazajáért dicson meghalt hős iránti tisz-
teletnek adóját róttá le a Rikán belöli honvéd-egy-
let vitéz bajtársa iránt s az igaz hazafi emlékének
áldozott az ezen ünnepélyen a végtelen zord idő
daczára megjelent óriási néptömeg.

Már 10 óra tájban tömegesen érkeztek a vidék-
ről, mintegy ezzel is bebizonyítani akarván, hogy a
dicső szabadságharcz iránti emlék élénken él a
népben s azt sem az idő, sem semmi más körülmé-
ny lazábbá tenni, vagy elfeledtetni nem fogja
soha.

A lefolyt szabadságharczban résztvevő s ma is
elő öreg vitéz honvédek tiszteletet gerjesztő cso-
portja jelent meg a vidékről; nagy számban lévén
képviselve K.-Vásárhely, innen volt maga az ün-
nepesség fáradhatatlan és elismerést érdemlő rende-
ző-bizottsága is Szász Dániel, Tóth Sámuel és Ja-
kabos Ágoston személyében.

Az ünnepély fél 11 órakor kezdődött. Az 1848-
diki öreg honvédek vezetése mellett a tömeg a
a róm. kath. templomba ment, hol Zomora Dániel
imecsfalvi és Csibi Tamás gelenczei plebánosok
végezték a szertartást. A mise és gyász-szertartás
után Zomora Dániel lépett a szószékre s a lelke-
sültség hangján tartott egy határos, szép, hazafias
szónoklatot, meggyőzően fejtegetvén, hogy a hon-
szeretetet parancsolja az Isten, haza és természet
törvénye. A szónoklat előtt és után énekelt a kezdi-

vásárhelyi tanítói dalkör szépen, hazafias érzéssel, lelkesülten.

A róm. kath. templomból az ünneplő közönség a Gr. Mikes-család sirboltjához ment, hol örök álmát alussza a hős Gr. Mikes Kelemen lovas-ezredes. A sirboltnál emlékbeszédet tartott: Kovács István kézdívásárhelyi ev. ref. s.-pap. Ez emlékbeszéd élénk hatással volt a közönségre mind a mellett is, hogy a szabadban beszélni s hatást idézni elő, köztudomás szerint a legnehezebb feladatok közé tartozik. De a lelkesültség lelkesültséget idéz elő s a meghatottság érzése a beszéd folyama alatt átszivárog a közönségbe. Így történt most is. És ez természetes is, mert a beszéd átgondolt, kidolgozott volt, teljesen alkalmas a hazafiúi érzés felébresztésére, illetőleg fokozására. Szépen rajzolta, hogy az ifju nemzedék lelkesültségének ébrentartása végett olykor a sirhantokat is fel kell törni, hogy az azokban nyugvó hősök emléke buzdítsa az ifjuságot, melyre különösen mai viszonyaink között nagy feladat vár, mivel „a század viselői, születni fognak nagyszerű napok, élet-halálnak véres napjai.” Kiemelkedő része volt a beszédnek továbbá, midőn azt bizonyítgatta, hogy a haza körül szerzett érdem elévülhetetlen, azt semmi, még az idő vasfoga sem képes megemészteni. Végül a megjelent közönségnek elismerő köszönését nyilvánította a főuri család nevében, hogy az emlékünnap fényét tömeges megjelenésükkel emelték.

Mint a r. k. templomban, úgy itt is, két hazafias énekkel járult az ünnepély nagyszerűségének fokozásához a kézdívásárhelyi tanítói dalkör.

E dalkör iránt elismeréssel adózunk, mert a hol a közügy elősegítése, hazafias czél előmozdítása van kérdésben, ott nem ismer fáradságot, időt, költséget.

Midőn az „Isten áld meg a magyart” című szép dal elhangzott, zabolai mélt. Gyárfás Lajos tiszteletet gerjesztő ősz alakja lépett a sirbolt elébe s a családi okok miatt távolmaradt honvéd-egyleti elnököt helyettesítve, pár hazafias szó kíséretében a „Rikán belöli honvéd-egylet” szép cserkoszóját a sirboltra tűzte.

A koszoru felirata következő volt. Egyik szalagon: „A Rikán felöli honvéd-egylet. Vitéz bajtársai.” A másik szalagon: „1849. jan. 21-én N.-Szeben alatt hős halállal elesett Zabolai Gróf Mikes Kelemen Mátyás-husár ezredes emlékére.”

A közönség a „Hazádnak rendületlenül”-t elénekelve, elszólt azon édes öntudattal, hogy hazafiúi kötelességét teljesítette.

Az ünnepély bevégezése után előleges meghívás következtében a szolgálatot tevő papság, a kézdívásárhelyi tanítói dalkör és az öreg honvédek, összesen mintegy 85-ön, Gyárfás Lajos ő méltósága vendégszerető házához mentek ebédre. Az ebéd alatt szellemes és hazafias pohárköszöntőkben sem volt hiány. Kovács István éltette a házi urat — megköszönvén egyuttal igazi nemes vendégszeretetét, — Zomora Dániel a 48-as honvédek, Szász Dániel a papokat, Tóth Sámuel a dalkört és Csibi Tamás a háziur kedves leányát.

A társaság 3 órakor oszlott el, magával vivén azon édes öntudatot, hogy a mely nép az ő nagyjai emlékét ily tiszteletben tudja tartani, az a nép élni fog, annak jövője van.

Egy másik tudósítónk a következőket írja az ünnepélyről:

A Rikán belöli honvéd-egylet január 21-kén Gróf Mikes Kelemen honvéd-ezredesnek sirboltjára cserkoszort helyezett e felirattal: „1849. január 21-én Nagy-Szebennél hőshalállal elesett Zabolai Gr. Mikes Kelemen Mátyás-husár ezredes emlékére. A Rikán belöli honvéd-egylet. Vitéz bajtársai.” Több, mint 1000 ember vett részt a kegyeletes ünnepélyen. Gyász isteni tisztelet tartott a zabolai kath. templomban, gyönyörűen közreműködő a kézdívásárhelyi dalárda. Zomora Dániel imecsfalvi lelkész tüzes emlékbeszédet tartott, jobban fénylőt, mint a legszebb meteor, s szívhez szólót, mint a csalogány busdala. A taraczkok durrogása még jobban izgatta a bánatos kedélyeket s ez alkalommal a szunyadvó székely oroszánt baj lett volna valakinek felbőszíteni. A templomból felvonult az óriási néptömeg a Mikes grófok családi ősi sirboltjához. Itt szónokolt Kovács István kézdívásárhelyi

ref. II.-od lelkész, vetekedvén a dicsőség felett az előtte való szónokkal, igen nagy hatást érvén el kiváló erős, de virágos beszéde által. Akadályozva lévén K. Horváth Ignác honvéd-huszárezredes az ünnepélyen részt venni, mint helyettes elnök Bitai Gyárfás Lajos honv. őrnagy fejezte be a koszorúnak a sirboltra való elhelyezésével, rövid, velős, katonás beszéd által az ünnepélyt, mialatt a dalárda a szózatot, énekelte. Ezután minden rendzavarás és baleset nélkül haza távozott a nagyszámu gyülekezet. Gyárfás Lajos őrnagy megvendégelte saját uri lakában az agg harcosok tisztí karát, a lekrust és a kézdívásárhelyi dalárda tagjait. A lefolyt eseményről távirati uton értesítés küldetett a Münchenben tartózkodó özv. Gróf Mikesné urhölgynek; minek vétele után a meleg hangon tartott viszonzválasz szintén megjött, az ő és gyermekei nevében melyben köszönetet nyilvánít a kegyeletes ünnepélyt rendező honvéd-egyletnek és a közreműködött dalárdának.

Kézdí-Vásárhely, 1888. jan. 25.

Tekintetes szerkesztő ur! Bár rendkívüli, de mégis igen érdekes közgyűlése volt az „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézetnek folyó évi január 22-kén. Jól tudom, hogy vannak, kik inkább szeretnék, ha valami kalandos históriáról írnék; vannak, kikben a human intézetek sorsa iránt kevés érzék s még kevesebb érdeklődés van; az ilyenekre nem számítok, hogy elolvassák; de az a fokozódott érdeklődés, mit a közgyűlés tagjai számos és pontos megjelenésükkel tanúsítottak, kötelességemmé teszi, hogy a tárgyalat ügyekről számot adjak a nyilvánosság előtt.

Elnök báróné szívélyes üdvözlöte után a tagok felállva hallgatták végig Királyné Ő Felségének elismerést tartalmazó jan. 4-én kelt s Potsa József főispán urhoz címzett s gyakori éljenzéssel megmegeztetett következő legfelsőbb leirát:

„Méltóságos ur! A háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet kezelő-bizottsága Kézdí-Vásárhelyt mult hó 20-án kelt beadványa kíséretében első évkönyvének egy diszpéndiáját Királyné Ő felségének bemutatván. Ő Felsége, az illető főudvarmester ur mult hó 27-én 1880. sz. a. kelt közleménye szerint, teljes elismerését méltóztatott nyilvánítani azon jótékony és üdvös tevékenység felett, melyet az említett intézet 1872-dik évtől kezdve 1887-ig terjedő működése közben kifejtett. Erről Méltóságodat további szíves intézkedés végett ezennel értesítem. Fogadjon Méltóságod tiszteletem nyilvánítását. Beniczky S. k. államtitkár.” — Ezen legfelsőbb kitüntetés felett őszinte szerencsekívánatait fejezte ki a főispán ur.

Ezután előterjesztetett a pénzkezelési szabályzat. Előlegesen több bizottság által lévén megvitatva, elfogadtatott, s a pénzkezelő-bizottságba megválasztottak: Török Bálint, ifj. Jakab István, K. Csizsár József, ifj. Kupán József és Tóth Géza.

Elnök báróné a megválasztott pénzkezelő-bizottság iránt, midőn egyfelől a legteljesebb bizalmat és elismerését fejezte ki, egyuttal meghatottan adott abbeli meggyőződésének kifejezést, hogy a pénzkezelő-bizottság oly féltékeny gondal fog örködni az árvaháznak krajczárokból összegyűjtött szép alapítókéje felett, mint a mely szívből kívánja ő Istennek áldását a bizottság munkálkodására.

Ezután olvastatott Zayzon Lázár ügyvéd lemondása, mely elfogadtatott s eddigi munkásságáért elismerő köszönet szavaztatván, tiszteletbeli ügyesszé választatott. Az intézet rendes ügyészévé Dr. Pethő József egyhangulag megválasztatott.

Felolvastattak továbbá Tisza Kalmáné ő Nagyméltóságának, továbbá Gróf Mikes Benedekné és Damjanich Jánosné ő méltóságainak, ugyszintén Dobay János rendőrkapitányának köszönetleveleit, hogy tiszteletbeli alapítotagoknak választattak. Éljenzéssel vétettek tudomásul.

Végül a közgyűlés Jancsó Gézát, azon áldozatkészségéért, hogy az árvaháznak két éven keresztül minden díj nélkül szolgáltatta az orvosságot, tiszteletbeli alapító taggá választotta.

Több folyó ügy elintézése után elnök báróné éltetésével a közgyűlés véget ért.

A „Rudolf” kórház közgyűléseéből.

Elnöki megnyitó.

Tisztelt közgyűlés!

Mély örömmel üdvözlöm mindnyájokat a „Rudolf” kórháznak jelen év. közgyűlésén, mert hála a Mindenható áldásának, a lefolyt év eredménye minden várakozásunkat felülmulta, s mivel egyszersmind emberi erőnket és tehetségünket teljesen túlhaladta, egyenesen az Egek ura áldó kezének tulajdonítható, a kié a dicső és dicsőség mindenben!

Midőn sikerült az állami sorsjátékban részesedésre Ő Felsége a király mindent-erő Signaturáját kieszközőlnöm, általa a mult évi államsorsjátékból $\frac{2}{3}$ -öd lett a „Rudolf” kórház részére juttatva, legkedvezőbb esetben pár ezer forintra számíthattunk, s ime a jó Isten aként vezérelte ügyünket, hogy a főnyereményt a kormány nyerve meg, a kórháznak 2000 frt jutott osztályrészül. Nem kézel fogható bizonyítéka-e ez annak, hogy mennyi jó atyánk, a könyörületeség önzéstelen jó cselekedeteit, ha azok mentek hiru, dicsővágy és nagyra vágyástól, isteni hatalmával csodaszertien fejleszti?! Vessünk e végett csak bár futó pillantást a kórháznak létesítése óta elért eredményére. Három éve mult október 19-én, hogy a „Rudolf” kórházat 900 frt tőkével megnyitottuk, miután az eddig összegyűlt álléinket az épület átváltoztatása felemésztette. Hogy elég erőt éreztünk magunkban ezen pár forinttal megkezdeni a kórházat, melynek fenntartására oly nagy alapvagyon szükségese, azt csak is a jó Istenben helyezett rendithetlen bizalommal tehetjük, s ime mily csodaszertien jutalommal tehetjük, s ime mily csodaszertien jutalommal megérte! Szívem, lelkem annyira át van szellemülve a mindenható iránti véghetetlen háládó imáddással, hogy annak kifejezésére haszaltalan keresnők, mert méltó szavakat úgy sem találnék. Remélem azonban, mindnyájan vélem érzik ezen isteni szikrát, s áldva a teremtet nyert jótéteményéért, egyszersmind kötelességünknek ismerjük, az oly sikerrel megkezdett munkát tovább enyedetlen buzgósággal folytatni!

Midőn a tisztelt közgyűlést a kórház kedvező anyagi állásával megismerttettem, egyszersmind kötelességem figyelmükbe hívni azon körülményt is, melynél fogva ennek dacára nem rendelkezünk oly nagy alapvagyonnal, mely megfelelné azon segélynek, melyet eddig a m. sz. k. orszáagi veres kereszt egylet központi igazgatósága jótéteményéből nyertünk. Nekünk tehát szoros kötelességünk akként gazdálkodnunk, alapvagyonunkat aként gyarapítunk, hogy midőn 6 év múlva a veres kereszt egylet jelenbeni leszállított segélyezési összege végleg megszűnik, a kórházat saját erején fenn tudjuk tartani; erre pedig 30—40 ezer frt tőkére van szükségünk.

Bontsuk meg tehát megújult erővel, megújult ház érdekében Isten segítségével oly áldásdusan megnyitottunk s bizonyára miként eddig, úgy ezután se fog a siker hiányozni.

Nem hagyhatom említés nélkül a „Rudolf”-kórház munkásságát azon zászlót, melyet a „Rudolf” kórház minden tekintetben kivívott szellemi eredményét se, mely általános elismerésben részesül. Megfelel az teljesen a mai kor igényeinek; tisztaság, rendben mintaszerű, a betegek humanus bánásmódjában kifogástalan, következésképp hovatovább mind több a betegek száma, kik hajlékában enyhülést, vigasztalást és felgyógyulást nyernek. Szóval három év alatt lektüzdötte kórházunk az ellene viseltető előítéleteket, sőt mi több, a legteljesebb népszerűségnek örvend. Bizom a mindenható segítő kegyelmében, ki azon kis mustár-magot rövid időn ily erős fává segítette, hogy idő folytán oly terebélyes fává fogja fejleszteni, melynek jótékony árnya alatt K.-Vásárhely város és vidéke összes beteget biztos menhelyet fognak találni.

Méltó elismerés és hála illeti mindnyájukat, kik a „Rudolf” kórház emberbaráti, nemes munkájában részt vettek, kiket az megillet, bizonyára lelkiismeretök hathatós szavában találják legméltóbb jutalmukat. Ezen legigazságosabb bíró a teremtetli összeköttetés által nyeri csatlakoztatott itéletét! Legszébb köszönetnek vélek kifejezést adni tehát, midőn azt óhajtom, hogy érezzék minél gyakrabban és minél hathatósabban lelkiismeretök szózatát emberbaráti jó cselekedeteik gyakorlásánál. Ezek képezik göröncös pártfogásuknak egyedüli tartós örömet s változhatlan boldogságát, mert ők

egyesítik lelkeinket alkotónkéval, kiben és ki által van az egyedüli tökéletesség és vég nélküli boldogság!

A „Rudolf” kórház további vezetése, fejlesztése, valamint a mai közgyűlés tanácskozásaira Isten áldását kérve, azt megnyitottam nyilvánítom!

Különfelek.

(—) A magyar-román határ. A képviselőház pénzügyi bizottsága január 18-án tárgyalta a magyar-román határ rendezéséről szóló törvényjavaslatot s azt el is fogadta. E törvényjavaslat szerint Magyarország — az 1792. évi határjárásnak megfelelőleg — átbocsát Romániának 11,665 hold területet; viszont Románia visszabocsát 1185 holdat Magyarországnak; tehát mi 10,480 holddal többet kell, hogy átadjunk, mert ez Románia területéhez tartozik. Kézdi-Vásárhelyt közelről érinti e törvény, mivel a Nagy-Sándor-Kecskés nevű vitás határpontonál 1090 hold megy át Románia területébe. A törvény úgy intézkedik, hogy a másik állam területére átment fekvőségek birtokosainak tulajdonjoga elismertetik, csak eladás esetében az illető államnak elővásárlási joga van. A fekvőségek tulajdonosai szabadon közlekedhetnek a határon; ha a birtok egyik része ezen, a másik amaz állam területén fekszik, természetényeiket, marháikat adó- és illetékmentesen szállíthatják innen oda és megfordítva. Ezen kedvezmény azonban, melyhez mindkét állam hatóságai által látta-mozott (ingyenes) igazolvány szükséges, nem zárja ki az illető területek után az egyenes adó behajtását.

— **Áthelyezés.** Sylvester Dénes nagybajtai kir. járásbíró hasonló minőségben a s.-szentgyörgyi kir. járásbíróshoz helyeztetett át.

— **Hymen.** Zilahy Kiss Ernő köz- és váltó-ügyvéd eljegyezte alosernátoni Farkas István föld-birtokos ur kedves és művelt leányát: Erzsikét, Székelyföldünk egyik legszebb virágát. Az esküvő folyó évi február 1-én d. u. 3 órakor fog megtartani a menyasszony nagatyjánál, Arkosi Benkő Eleknl Szilassy-Szegén. Áldás és szerencse kísérje frigyüket!

— **Kinevezés.** A nagyszombati m. kir. pénzügyigazgatóság Karatnai Veress Benedek nagyenyedi díjtalan adóhivatali gyakornokot a nagyszombati adóhivatalhoz VI. osztályú adótitkárré nevezte ki.

— **Bándy Imre** segésvári postatiszt, lapunk egykori munkatársa s társadalmunk kedvelt tagja, folyó hó 22-én öngyilkos lett. Hogy mi vezette a végzetes tett elkövetésére, még eddig egészen ismeretlen, mert rendezett anyagi viszonyok között élt s mint derék, munkás tisztviselő, előjárói elismerését bírta. Hullája haza szállítván, temetése folyó hó 25-én ment végbe. Osodolán nagy részvét mellett. Áldás és béke porai felett!

— **Sulyos baleset** érte Barcsa Miklós urat, a kézdivásárhelyi törvényszék derék, ifjú aljegyzőjét. Mult vasárnap délután lakása előtt oly szerencsétlenül esett el, hogy jobb lába a bokán felül kettő törött. A város közönségének osztatlan részvéte kísérte a közszertetben álló ifjú balesetét.

— **Ambrus Albert** kézdivásárhelyi szeszgyáros urat sulyos családi csapás érte. Kis fia, Ambrus Árpád, folyó hó 23-án elhalt. Béke poraira!

— **Időjárásunk** egyre keményen tartja magát. A hőmérséklet mitsem akar engedni; állandóan 12—18 R° között áll. Hétfőn felkelt a Nemere s a mi havat felkaphatott, összehordotta az utakra, jelentékeny akadályokat hárítva ismét a közlekedés elébe.

— **Meghívó.** A magyar szent korona orsz. vöröskereszt egylete Kézdi-Vásárhely vidéki választmányának 1888. január 29-én délután 2 órakor Kézdi-Vásárhelyt az árvaház tantermében tartandó közgyűlésére az alapító és rendes tagokat, valamint a nemes ügy iránt érdeklődőket bizalommal meghívjuk. A gyűlés főbb tárgyai lesznek: 1. Elnöki megnyitó beszéd. 2. A jegyző évi zárjelentése. 3. A pénztárnok évi zárszámadása. 4. A kisorsolando tagok és 6 tagnak a „Rudolf”-kórház

bizottságába leendő újra választása. 5. A Rudolf-kórház gondnoki, orvosi és pénztárnok évi jelentések. 6. Mindennemű folyó ügyek, indítványok. Az érdeklődő közönség ezuttal nem fog külön meghívást kapni. Kérem tehát, e hírlapi közléstől tekintse minden érdeklődő ügybarát meghívásnak s jelenjék meg a közgyűlésen. Kézdi-Vásárhelyt, 1888. január 24. Bárá Szentkereszty Stephanie, elnök. Dobay János, jegyző.

— **Jágócsi Péterffy József** meghalt. Jágócsi Péterffy József miniszteri biztost mult csütörtökön a budai gözsiklonál sulyos baleset érte. Oly szerencsétlenül esett hanyatt, hogy sebei következtében pénteken éjjel meghalt. — Jágócsi Péterffy József neve érdemes emlékü marad a hazai ipar történetében. Husz év óta buzgólkodott a magyar iparosok érdekei, kiállítások, szövetkezetek ügyének előmozdításában, utóbb a házi ipar terjesztésére fordítva egész munkásságát. E szakban mint miniszteri biztos működött évek óta, s nemcsak a fővárosban, de a vidéken is terjesztette a házi ipar fontosságának eszméjét, és alig van része az országnak, a hol ne fordult volna meg az ügy érdekében. A kormányznak e téren sok életre való javaslatot tett, a nagy közönség figyelmét pedig számos felolvasás és szakmunka által hívta föl a házi iparra. Halála veszteség, végzetes balsorsa megrendítő.

— **Színészet.** Völgyi O. József színigazgató társulatával folyó hó 17-én távozott el Gy.-Szentmiklósról; utolsó előadásul „A véres pénz” cz. dráma adatott. A társulat fele része Gy.-Ditróba, a más fele pedig O.-Topliczára ment szerencsét próbálni. Előadásait Gy.-Ditrón folyó hó 19-én „A szabin nők elrablása” című bohózatot vigjátékkal kezdte meg.

— **Szenzációs öngyilkosság** történt mult csütörtökön Szabadkán. Dr. Mukics Károly fiatal ügyvéd, Szabadka város második kerületének az utóbbi választásoknál volt képviselőjelöltje, d. u. félkettőkor fölbölte magát. Hogy mi vezethette a végzetes lépésre az alig 29 éves ifjut, arról semmi bizonyost nem lehet tudni; legfőbb valószínűséggel birnak ama feltervek, melyek a választási küzdelmekkel hozták kapcsolatba. A szerencsétlen férfi Szabadka város egyik legelőkelőbb családjából származott. Atyját, ki Szabadka város város polgármestere volt, tavaly vesztette el, s családátos találkozása a sorsnak, hogy az napon, melyen az idős Mukics jobb létre szenderült, a fia párbajban tette koczára életét. Midőn éppen sértetlenül ment haza a párbajból, melyben sulyosan megsebesítette ellenfelét, atyja halálát adták tudtára, s az ősz atya, ki tudta, hogy fiának párbaja van, meghalt a nélkül, hogy fiát keblére öltve meggyőződhetett volna arról, hogy sértetlenül hagyta el a küzdőtér. Nemsokára atyja halála után jött a képviselőválasztás. Egyik tekintélyes párt az ő személye körül tömörült, de óriási költségei daczára sem győzött. Utóbb pedig jött a választási vizsgálat, melynek eredménye még most sem biztos. Ezekhez járultak még a hírlapok támadásai, melyek a korrekt viseletű és gavallér gondolkozású fiatal férfit szintén érzékenyen érintették. Ily körülmények között nem lehet csodálni, hogy a külvilágban is érzékeny ifjú egy elkeseredett pillanatában önmaga ellen ragadtott fegyvert. Halála nagy megdöbbenést keltett mindenfelé, a hol a reményteljes ifjut ismerték. Temetése szombaton ment végbe huszezer főnyi közönség jelenlétében. Edes anyján és testvérén kívül arája siratta, kivel temetése napján kellett volna egybekelnie.

Mulatságok.

Álarczos-bál.

Kézdi-Vásárhely, 1888. jan. 21.

Carneval herceg hóval, zuzmarával, csattogó hideggel vonult be, hanem a künn csikorgó hideg nem akadályozza a mulatni szerető embereket, hogy benn a fényesen kivilágított termekben vidám zeneszó mellett egy néhány kellemes órát el ne töltsenek.

Minálunk az első bálók rendesen balul szoktak kiütni, mert azon balhiedelem kapott lábra, hogy a kik az első mulatságra is elérnek, azokat a vilálg megszólja. Legyen ez az oka, vagy más egyéb, de az eredmény mindig ugyanaz: bukás vagy legjobb esetben fél eredmény. Az első bállal járó miseriák néhány év óta egészen a kézdivásárhelyi Stephanie^{*} menedékháznak jutottak osztályrészü, mivel évek során mindig őt érte a szerencse a farsangot báljával megkezdhetni. Az idén végre megtört a varázsa: a farsang első bálja, mely a

mult szombaton a menedékház javára rendeztetett, szépen sikerült. Volt közönség bőven, olyan is, kit megbámuljunk s olyan is, ki bámuljon.

A bál különben a kisvárosi álarczos-bálok szokott képét mutatta: sok zaj, kevés elegancia és még kevesebb szellem. Az idén különösen a női maszkok domináltak a helyzetet, különös nagy számban jelenvén meg és levének bábeli hangzavarok okozói; láttuk több-kevesebb változással ugyanazon kosztümöket, miket tavaly, melyek felismeréséhez rendszeren kommentár kellett; de valami új, megkapó jelenség alig merült fel. Hanem azt sem tagadhatjuk, hogy egy néhány csinos, szemre való alak a zajos tömegben még is akadt.

Ha az álarczos tömeg nem volt is épen fényes, de annál szebb volt a nem álarczos közönség, mely elite-bálnak is dícséretére vált volna.

Általában az ideai farsang első bálja szépen sikerült és ezt nagy részben buzgó és áldozatkész elnökeinek: Nagy Ferenczné Csizsár Sára ur-hölgynek és Jancsó Géza gyógyszerész urnak köszönheti, mint a kik erélyes munkálkodásukkal a bál sikerét biztosították. Nagy Ferenczné ur-hölgy pedig 25 frttal váltván ki belépti jogyét, áldozatkészségéről tett fényes tanubizonyosságot.

O.

Kézdi-Polyán, 1888. január 24.

Tekintetes szerkesztő ur!

Bátor vagyok, a tek. szerkesztő ur engedelmével, a folyó hó 21-én Kovács Elek esperes-plebános ur elnöke alatt a helybeli „Gazdasági Olvasó-kör” által saját alapja gyarapítására rendezett első táncostély lefolyásáról néhány sorban megemlékezni.

A mulatság este 7 órakor vette kezdetét s már 8 órakor a közs. leányiskola tanterme zsufolásig megtelt nagyon szép és csinosan öltözött székelő leányokkal s nagy válogatot közönséggel, mely egész éjjelig virágos jó kedvvel mulatott. Ekkor Csathó János helybeli s.-lelkész ur rövid, de magvas, lelkesítő beszéddel magyarázta meg a kör hivatását és magasztos célját, s felhívta a közönséget további pártolásra is. Ezt követte Lázár Gábor egyházi gondnok ur hasonló irányu beszéde, mely után ismét kezdetét vette a tánc s folyt egész kivilágos virradtig határtalan jó kedv mellett.

Ezen mulatság rendezésében Fülöp Péter közs. bíró, Csathó János lelkész, Bots Dénes kántortanító uraknak volt jelentékeny részü, kik nem kimélve fáradságot, mindent megtettek, a mi ezen estély sikeréhez kívántatott. Megemlítendő még: Gáspár Mihály, Szöllősy Albert, Zsidó István urak is, kik osztottak az előbbiek fáradozásában. Elismerést érdemel Moldován Ferencz ur is, ki szép harmonikálásával sok élvezetet szerzett a szünetek alatt. Felülfizettek: Kovács Elek esp.-plebános 50 kr, Csathó János s.-lelkész 30 kr, Tréfán Dávid 30 kr, Bots Dénes kántor 10 kr, Polyáni 10 kr, Gáspár Antal 5 krt. Az estély tiszta jövedelme körülbelül 10 frtot tesz.

Ezek után a tek. szerkesztő ur szívességét megköszönve, maradtam kész szolgálja:

Betegh Pál.

A kovásznai kaszinó könyvtára javára február 2-án zártkörű álarczos-táncszívalom, a Baróthon felállítandó „Erdővidéki kórház”-alap javára február 11-én Baróthon táncszívalom rendeztetik.

A gyergyószentmiklósi iparos önképző-kör táncostélyét folyó hó 28-án az „Oroszlán” vendéglő helyiségében tartja meg. A tiszta jövedelm az említett kör pénztára javára fordítatik.

A közönség köréből.*

Tisztujtás.

Csik-Szentkirály, 1888. január 19.

Szenyesünket a világ mosápadjára hurezolni nem valami dícsőséges dolog. Nem is örömet, sőt mély fájdalommal és felháborodással tesszük. De községünk jó hírre, becsülete, tekintélye, erkölcsi reputációja s főleg jövő erkölcsi érdeke megkívánják, hogy ne hallgassunk.

Mig a fák égig nőnek, mig a vérző seb orvosolható, addig kell az orvos-szert, a műtétet, a metsző kést — esetleg császárvágással is — alkalmazni.

Községünk szellemi és hiterköcsi életén egy

* E rovat alatt helyet adunk a közérdekű felszólalásoknak, de a felelősség a beküldőt illeti.

Szerk.

idő óta bizonyos kísérteties, mint szokták mondani, lidércz-nyomás érezhető. Nem egyszer hallottunk bizonyos egyház-, haza-, társadalom-, köz-erkölcsi- és vallás-ellenes elveket és eszméket a nép közé dobva, szájába adva, annak ajkáról adott alkalmakkor czélzatosan széthangzani.

A folyton hintegetett gonosz mag nem maradt gyümölcstelen. A dudva gyorsan nő és burjánzik föl. A nihilista, isten- és jézustagadó eszmék a kevésbé értelmes és pálinka által könnyen vezethető népből termékeny talajra találtak s fennirt napon a községi tisztújítás alkalmával tek. Nagy József főszolgabíró ur jelenlétében teljes kis forradalom alakjában léptek fel és adtak kifejezést maguknak.

Csaknem a megbotránkozásig estünk ámulatba és pedig nemcsak a főszolgabíró ur, ki — mint kifejezést is adott ennek — községünk multja és jó hírnevéhez méltóan nyugodt lélekkel, bizalommal és fedezet nélkül jött a választás keresztül-vitele végett, hanem mi is, kik az erkölcsi érzékünket értő, istentelen eszmék boszantó hatása alatt lélekztettünk; de a korrupció ily vad kitörésére nem gondoltunk, midőn a főszolgabíró az új szervezet szerint a bírói álláshoz a kandidációt megejtven, a választást kitűzte.

Mintegy 150—200, nagyjából részben felbujtott és felpálinkázott választó volt jelen, kik — habár minden tekintetben a legmegbízhatóbb, legtekintélyesebb és legjellemesebb három egyén volt a főszolgabíró által kandidálva — tiltakoztak a kandidáció ellen s azt kiabálták: „nekik olyan bíró kell, ki senkitől sem fél, sem szolgabíróval, sem pappal, sem jegyzővel, sem Istennel, sem más egyébbel nem gondol.” Durva káromkodás és vad lármá között kiabálták, hogy a ki be megy szavazni a jelöltekre, annak az agyát kiverik, s követelték Simon Sándornak a megválasztását.

Mire főszolgabíró, látván a veszélyt és tettelességre előkészített dulongó, pálinkás tömeget, pár órára a választást felfüggesztette s a csikszekeredai csendőrséget teljes számban a helyszínére kirendelte.

A csendőrök megérkezével a választás kitzüetett. Az értelmiség és higgadtabbak közül huszonegyen leszavaztak, a többi vad lármá között Simon Sándort követelve bírónak, jogával nem élt. A törvényes eljárás után a főszolgabíró kihirdette az eredményt, s mint legtöbb (15) szavazatot nyert, Cséke I. atyánkfia kijelöltetett bírónak. Azután az előjáróság többi tagjai választattak meg többnyire felkiáltás útján, a Simon Sándor part nagyobb része ettől is visszatartva magát.

A választottak a hivatali esküt letévén, a tömeg józanabb része haza, a másik rész pedig a kocsmákba vonult, a hol — mint mondják — néme-lyeknek (őköl) jogokat osztogattak és alkotmányos jelvényeket aggattak hol hátukra, hol ar-ozukra.

Es most az lenne a kérdés: ki volt ezen hallatlan, községünkben százados óta soha elő nem fordult botránynak a szerzője? Ki hurcolta a köz-ség tekintélyét, kevésbé értelmes választóit a szegény, a gyalázat, a megvetés piacára? Min-denkinél összehangzó véleménye és biztos tudata, hogy Simon Sándor. Ki ez? Egy becsületes és jó hírnévű derék család elkorosult és nyílt isten-tagadóvá lett ivadéka, ki csak e tétivel is meg-gyalázta e községet, meggyalázta családját, gya-lázza és piszkolja fűnek-fának — talán hálából — nagyérdemű nagybátyját, ki taníttatta, embert akart belőle csinálni, s vele minden papot, világi előljárót és felsőbb hivatalt.

Ó az, ki 1866—67-ben bizonyos tény miatt Csik-Somlyóról a konventből megszökött s 13—14 évi keringés után — hol, hol nem — néhány forint-tal hazajött, itt előbb kocsmáros volt, most töke-pénzes, szatócs kereskedő, s mint ilyen, bora és más czikkék mellett árulja nyíltan mindenkinek istentagadó, nihilista és szabadkőművesi eszméit.

Nyíltan hirdeti, hogy: „Le a pápával, püs-pökökkel, papokkal, le az egyházzal! Mire va-lók ezek? El kell venni a vagyonukat.” Kérkedve kérkedik, hogy ő „nagyönteken is húst eszik” stb. Ezeknek és ezekhez hasonló kifejezéseknek fültanuja voltam magam is s velem sok más.

Beszél olyanokat, miket egy örült, fanatikus rajongó beszélhet, kinek esze nincs. Mintha eszméi szeriut legelőbb nem az ő pénzét osztaná föl!

Azt mondják, hogy a választás előtti éjjel vagy nyolcz kortes a községben különböző helyeken itatott ezen szépséges eszmék megvalósítása mel-lett. Diosó kommun! Még te kellesz!

No szegény, de még eddig becsületben és jó hírnévben álló községünk, csak a főszolgabíró ur elismerésre méltó erélyének köszönhető, hogy ama szépséges forradalmi eszmék boldogító nap-jának sugarai Simon Sándor bíraskodásában nem kezdenek rád mától fogva felsütni.

Oh, szegény ördög, mely senkivel és semmivel sem gondolsz, csak a pénzzel, mely elbizakodottá és világgyűlölővé tett, milyen gondod lehet vala a község erkölcsi és anyagi ügyeire és fejlesztésére? Boldog tudatlanság és gyáva együgyűség! Ez is képesítvény?

Valóban oly elszomorító jelenség, oly erkölcsi

sülyedés, oly hallatlan merénylet ez egy feddhet-len és jó hírnévben álló község erkölcsi és társadalmi élete, közszelleme, békéje és hiterkölsi érke ellen, melyet szó nélkül hagyni és az isten-telen korrupció bünbarlangjáról a leplet le nem rántani nem lehet.

Fájdalom, hogy a kocsmák és némely szatócs-helyek, mint a bünselekmények kovácsműhelye és szellemi hulladékok gyűlhelye fölött nincs kellő ellenörködés, hogy egyes meglepesedett és elbizakodott kocsmárosok és istentagadó szató-csok testileg rossz itallal, lelkileg erkölcstelen be-szédek- és gonosz eszmékkel mérgezik meg és anyagilag szívják a népet!

Ajánljuk a megnevezettet és a főszolgabíró ur által előjegyzésbe tett rend-, csend- és béke-bontó bujtogatókat az illetékes hatóságok figyel-mébe.

A felbujtottak és kevésbé értelmes zavargó tö-meg fölött az alkalommal nincs szándékunk pál-ozást törni. Elég szegény és gyáva, hogy vezet-tetni engedik magukat! Talán egyesek visszaélé-seit vagy tulkapasait akarják megfékezni? Azt csak a törvény határain belül, nem törvénytelen uton, a község felforgatásával lehet és szabad tenni. Arra pedig, hogy valaki előljáró lehessen, nem a kocsmákban, nem törvénytelen uton, vad tombolással és bujtogatással kell érdemeiket sze-rezni.

Azért egy kis razziát tartunk s ezután név sze-rint fogjuk közölni a rajongó főkolompos szekun-dánsait is. Különbö adja Isten, hogy erre ne legyen ok!

Vitos Mózes.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és tőzsdén, 1888. január 24-én.

Magyar aranyjáradék 6%	—.
Magyar aranyjáradék 4%	97.45
Magy. papírjáradék 5%	83.45
Magyar vasuti kölcsön	148.50
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	94.—
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	124.50
M. keleti vasuti államkötv. III.	110.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	104.—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	104.—
Temes-bánati földteherm. kötvény	103.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	103.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	104.—
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	—.
Magyar szőlődézmá-váltási kötvény	100.—
Magyar nyereséj-sorsjegykölcsön	119.—
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	122.50
Osztrák járadék papírban	78.60
Osztrák járadék ezüstben	80.75
Osztrák járadék aranyban	100.—
1860. államsorsjegyek	135.50
Osztrák-magyar bankrészesvény	867.—
Magyar hitelbank-részesvény	278.—
Osztrák hitelintézet-részesvény	269.90
Ezüst	—.
Cs. és kir. arany	5.95
20 frankos arany	10.01
Német birodalmi márka	62.15
London (2 havi váltókért)	126.70
20 márka arany	12.42

Temetkezési vállalat.

Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű közönséget, miszerint Kézdi-Vásárhelyt a Cserey-féle házban temetési czikkékkel berendezett

TEMETKEZÉSI VÁLLALATOT

nyitottunk, hol kaphatók **diszes ravatalok** mindennemű teme-téshez, **gyászkocsik** többféle diszítéssel, **sirkoszoruk**, továbbá **érez-** és **fakoporsók** nagy választékban.

Temetéseket elvállal 25 frtól 300 frtig.

A nagyérdemű közönség pártfogását kéri

BÁNDY és SÉRA.

Érez- és fakoporsó-raktár.

8—3

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.